

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie II S (...),
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 21 lipca 2021 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 11 czerwca 2021 r. M. S. złożył do Sądu Najwyższego skargę na naruszenie prawa do rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawach: II S 10/21, II S 11/21, II S 12/21, II S 13/21, II S 14/21 i II S 15/21 wnosząc o zasądzenie po 20 000 zł zadośćuczynienia za przewlekłość w każdej z nich. W uzasadnieniu obszernie pisał o „wytyczaniu i realizacji infrastrukturalnych inwestycji”, „brakach w zaopatrzeniu w okładziny hamulcowe”, „niedorzeczności łączenia centralnej Polski z K.”, „nakłanianiu do szczepień”, modlitwie „Ojcze nasz”, „nakładach na inwigilację”, „obawach o depopulację” itd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej zwana „ustawą o skardze na przewlekłość”) skarga powinna zawierać:

1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;

2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Skarga M. S. spełnia tylko pierwszy wymóg. Skarżący wskazał sygnatury postępowań, które w jego ocenie trwają zbyt długo oraz sformułował żądanie stwierdzenia ich przewlekłości, ale nie podał żadnego uzasadnienia dla tego żądania. W uzasadnieniu skargi nie sposób odnaleźć jakiejkolwiek okoliczności wskazującej na przewlekłość wskazanych postępowań. Z niejasnych względów skarżący nie wyjaśnia w uzasadnieniu skargi, czego dotyczyły postępowania, których sygnatury wskazał, ani jak wyglądał ich przebieg i ile czasu trwały. Zamiast tego przedstawia chaotyczne wywody na różne tematy bez żadnego związku z przedmiotem skargi.

Tym samym w jego skardze brak jest „okoliczności uzasadniających żądanie” w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków. Wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, skarga M. S. musiała zostać odrzucona.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.